

בית משפט השלום בפתח תקווה

2009 מרץ 30

ת"פ 3437-11-08 מדינת ישראל נ' פורר ואח'

כפני **כב' השופט אהרן ד. גולדס, סגן נשיא**בעניין: **מדינת ישראל**

המאשימה

נגד

יהושוע פורר

הנאשם

להחלטה בשלום (31-12-2008): **תפ 3437-11-08 מדינת ישראל נ' יהושוע פורר** שופטים: אהרן ד. גולדס, עו"ד: ליאת גלבווע, דן שיינמן, נויט נגב

להחלטה בשלום (14-01-2009): **תפ 3437-11-08 מדינת ישראל נ' עמוס לוריא** שופטים: אהרן ד. גולדס, עו"ד: ליאת גלבווע אמיר, נבות תל צור ו 5

להחלטה בשלום (11-05-2009): **תפ 3437-11-08 חיים אברהם נ' מדינת ישראל** שופטים: עינת רון

להחלטה בשלום (07-06-2009): **תפ 3437-11-08 אורי צוקר נ' מדינת ישראל** שופטים: עינת רון

להחלטה במחוזי (28-06-2009): **עפ 14051-04-09 יהושוע (שוקי) פורר נ' מדינת ישראל** שופטים: זכריה כספי, רות לורך, ליאורה ברודי, עו"ד: ליאת גלבווע אמיר, חגי הרוש, דן שינמן, נויט נגב וליזי שובל

לפסק-דין במחוזי (21-07-2009): **עפ 14051-04-09 יהושוע (שוקי) פורר נ' מדינת ישראל** שופטים: זכריה כספי, רות לורך, ליאורה ברודי, עו"ד: דן שינמן, נויט נגב, ליזי שובל, ליאת גלבווע אמיר, חגי הרוש

להחלטה בעליון (22-09-2009): **רעפ 7120/09 יהושוע פורר נ' מדינת ישראל** שופטים: א' א' לוי, עו"ד: דן שינמן, נויט נגב, ליזי שובל

גזר דין

1. **הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") המכהן כראש עיריית רחובות הורשע על פי הודייתו בעבירה של הפרת אמונים בהתאם לסעיף 284 לחוק העונשין בלא רכיב המירמה.**

2. העובדות בהן הורשע הנאשם מגוללות את אופן התנהלותו של הנאשם כראש העיריה בבואו לכסות גרעון שנתו בקופת מערכת הבחירות שלו לאחר מערכת הבחירות בשנת 1998.
3. סעיפים 19 (בנוסח ההודייה), 20, 21 רישא, 22 ו- 25 לפרט האישום השני מגלים טבח באשר למהות הארועים אשר הביאו את הנאשם להיות שותף להחלטה וכן לחתימה על חוזים להעביר עבודות טעונות מכרז, בלא מכרז, לחברת הלר לביצוע, כאשר בפועל הכל ידעו כי חברת הלר (שהינה החברה הכלכלית של עיריית רחובות), אינה מבצעת את העבודות אלא הינה "צינור" להעברת תשלומים לקבלן כדורי שהוא הנאשם 4 בכתב האישום.
- הקבלן ביצע עבודות בפועל לעיריה והוא אף היה פעיל במערכת הבחירות של הנאשם ונרתם לסייע ולתמוך בנאשם באותה מערכת בחירות.
4. במעשיו אלו, על פי כתב האישום בו הודה הנאשם עבר עבירה של הפרת אמונים.
5. בין המאשימה לנאשם וב"כ נחתם הסכם להסדר טיעון, על פיו הודה הנאשם בעובדות שפורטו בהודייה בכתב, שהוגשה וסומנה ת/1 והצדדים עתרו במשותף להרשעתו של הנאשם בעבירה הנ"ל וכן כי יושתו על הנאשם העונשים הבאים: שירות לתועלת הציבור על פי מתווה שיקבע ע"י שירות המבחן, מאסר על תנאי וכן הטלת קנס והכל לפי שיקול דעתו של בית המשפט.
- בנושא מהותי אחד נותרה מחלוקת בין הצדדים. המאשימה עותרת כי ביהמ"ש יקבע שבמעשיו של הנאשם דבק קלון ואילו הנאשם וסניגוריו עותרים כי ביהמ"ש יקבע כי במעשים הנ"ל ובנסיבות האישיות של הנאשם אין קלון.
6. בבוא ביהמ"ש לגזור את עונשו של הנאשם, הרי שמן הראוי לפרוס את היריעה ולפרט את השתלשלות הדברים, באשר יש בהם כדי ללמד על מעשיו של הנאשם ומכך לגזור את ההכרעה בשאלת הקלון באם דבק במעשי הנאשם, אם לאו.
- בידוע הוא כי התמודדות על ראשות עיריה מחייבת ממון רב לניהול תעמולת בחירות וניהול יום הבחירות. הנאשם 2, חיים אברהם, היה באותה עת פעיל בחירות והמועמד מס' 3 ברשימת הנאשם ולימים נתמנה כסגן ראש העיריה ומחזיק תיק כספים. הנאשם 3, אורי צוקר, שימש כמנהל מערכת הכספים של הסיעה מטעמה רץ הנאשם לרשות העיריה ובחודש דצמבר 1998 נתמנה כגזבר עיריית רחובות.
7. עם תום מערכת הבחירות, בה נבחר הנאשם לכהן כראש עיריה, נותר חשבונה של הסיעה בבנק ביתרת חובה של 103,820 ₪. לצורך כיסוי הגרעון שנוצר כינס הנאשם – שכיהן כבר

- כראש העיריה – בסמוך לחודש מרץ 2000, אסיפת פעילים בה נכחו בין היתר הנאשמים 2, 3, ו- 4. במהלך הפגישה ביקש הנאשם מהנוכחים לסייע בתרומות לצורך כיסוי הגרעון שנוצר, מועד בו ידע שהנאשם 4 מבצע עבודות תשתית ופיתוח עבור עיריית רחובות.
8. הנאשם 4, בהתאם לכתב האישום, הבין את חשיבותם של הדברים והתועלת שתצמח לו מכיסוי יתרת החובה בחשבון הבנק של הסיעה, והעביר סכום של 93,400 ₪ במספר הזדמנויות. כספים אלו, יחד עם סכום נוסף שהופקד ע"י אחר בחשבון, איזנו את היתרה בחשבון הבנק והוא נסגר.
9. כאן המקום לציין את מערכת הקשרים שבין הנאשם 4 והחברה שבבעלותו עם עיריית רחובות. ההתקשרות הראשונה היתה במהלך 1998 בה זכה הנאשם 4 באמצעות חברת ד.רז פיקוח הנדסי, בנייה ופיתוח בע"מ בביצוע עבודות תשתית ופיתוח בהיקף של מיליון ש"ח לערך. יחד עימו זכו שני קבלנים נוספים בעבודות, כל אחד מהם בהיקף של מיליון ש"ח לערך. בהתאם למכרז הנ"ל בוצעו עבודות נוספות עם כל הקבלנים, כאשר חוזים חדשים נחתמו מעת לעת על בסיס המכרז משנת 1998.
10. בתחילת שנת 2000 החליטה העיריה לבצע חמישה פרויקטים ברחבי העיר, כאשר עלותו של אחד הפרויקטים ברחוב טרומפלדור היתה מיליון ש"ח לערך. על פי הנחיית היועצת המשפטית של העיריה, היתה העיריה חייבת בהוצאת מכרז חדש לפרויקטים הנ"ל. אלא, שכאן חברו להם הנאשמים 2 ו- 3 בהתאם לכתב האישום וביקשו למצוא דרך למסור העבודה לנאשם 4 בלא מכרז. לצורך כך, רתמו הם את הנאשם וזה האחרון פנה למשרד הפנים ביום 18.7.00 בבקשה למתן פטור ממכרז. בין לבין, מסרה העיריה לנאשם 4 שני פרויקטים לביצוע בלא מכרז - ביום 9.4.00 להקמת גן הפרטיזנים וביום 7.6.00 לשכונת נוה עמית. משלא ניתן הפטור המיוחל, הכינה המחלקה המשפטית מכרז לביצוע פרויקט טרומפלדור. אלא שכאן נזכרו הנאשמים 1, 2, ו- 3 במיטיבם, הנאשם 4, ומסרו לו את העבודה בפרויקט טרומפלדור בלא לפרסם המכרז. יתר על כן, ביום 31.7.00 הוחלט למסור לנאשם 4 שתי עבודות נוספות, אף הן בלא מכרז, בשכונת נוה יהודה ובשכונת קרעטשניף.
11. הואיל ולעיריה היה ברור כי לא ניתן לשלם לקבלן, הוא הנאשם 4, כספים עבור העבודות שנמסרו לו בלא מכרז, הוחלט בעיריה, על דעתו של ראש העיריה, הנאשם 1, לערוך הסכמים אשר יסוו את העובדה כי מדובר בעבודות המבוצעות ע"י הנאשם עבור העיריה. לצורך כך, חתם הנאשם יחד עם נאשמים נוספים על מערכת הסכמים כוזבת בין העיריה ובין חברת הלר, לפיה העיריה מוסרת העבודה לחברת הכלכלית לביצוע והחברה הכלכלית היא זו שמעסיקה את הקבלן – הנאשם 4.

12. לכולי עלמא היה ברור, כי החברה הכלכלית משמשת כ"צינור" להעברת תשלומים לנאשם. 4. חברת הלר זכתה בגין היותה "צינור" לעמלה בסך של 74,935 ש"ח.
- כאן המקום לציין, כי לו העיריה היתה מתקשרת ישירות עם קבלן במכרז ומשלמת את שכרו, היתה חוסכת את תשלום דמי התיווך לחברת הלר בסכום של 74,935 ש"ח. סכום זה הינו נזק ישיר שנגרם לקופת העיריה בשל ה"תרגיל" שנעשה במטרה להסוות את ההתקשרות האמיתית.
- לטעמי, גרימת הנזק הכספי לקופת העיריה מלמדת על זילות בכספי ציבור, שהרי בהעסקה ישירה של קבלן ע"י הרשות המקומית לא היה צורך בתשלום הנ"ל לחברה הכלכלית והוצאה זו שבוצעה לאחר תכנון מורכב פגעה במישרין בקופת העיריה שהיא קופה ציבורית.
13. עד כאן, סיפור המעשה כולו ופריסת התמונה אשר על פיה יבוא בית המשפט להכריע בשאלת העונש אשר יוטל על הנאשם וכן בדונו בשאלה הקשה יותר ואשר תוצאותה תכריע לענין המשך כהונתו של הנאשם כראש העיריה.
- טרם אצלול לסוגיית קביעת קיום קלון או העדרו, מודע אני לעובדה כי תוצאת גזר דין זה יכול ותהווה פגיעה ברבבות אנשים אשר נתנו אמון במר פורר לכהונה שלישית לרשות העיר וכן פגיעה באיש שהוגדר כ"מלח הארץ" בונה ומיישב העיר רחובות. אלא ששיקולים אלו אינם שיקולים יחידים שיש בהם כדי להכריע בשאלת הקלון. קביעת עבירה כמטילה קלון נבחנת לא רק על פי יסודות העבירה, אלא ע"י בחינת הנסיבות והארועים כולם, שהרי קביעת קלון הינה במישור המוסרי-אתי.
14. מטעמו של הנאשם העידו כמעט מניין עדים. החל מחברים אישיים של מר פורר המלווים אותו עשרות בשנים, חברים לעבודה בתקופות שונות, בהן פעל בשירות הציבורי ולמען השירות הציבורי כמנהל רשות ההשקעות, כמנהל הכללי של משרד המסחר והתעשייה, כראש עיריית רחובות וכראש המועצה של מרכז השלטון המקומי. כמו כן העידו, נציגי הציבור ברחובות ובתוכם הגב' כהן, תושבת העיר, אמו של רב סרן אלי כהן הי"ד וכן הרב הראשי של רחובות וראש אבות בתי הדין ברחובות, הרב קוק.
- העדויות כולן יצרו פסיפס אחד מרהיב של אדם "מענטש", חבר, מנהל מקצועי ויעיל, בעל תושיה. אדם שאהוב על הבריות וטובת העיר רחובות תמיד מצויה לנגד עיניו. אדם אשר נחשב כבן למקימי העיר רחובות והוא עצמו כאחד מבונייה וכל התנהלותו אומרת דו קיום בין האוכלוסיות השונות שבעיר ומעל הכל פיתוחה של העיר לטובת כלל תושביה.
15. בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם, הרי שמחד בוחן הוא את נסיבות העבירה ומאידך מצווה הוא לבחון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ותרומו לחברה. אין ספק כי

המסר שאמור לצאת מביהמ"ש בענישה חייב להיות חד וברור, לפיו ביהמ"ש בכל מצב יגנה הפרת אמונים של נבחר ציבור, יהיו הנסיבות אשר יהיו. מאידך, כאשר נאשם בוחר להודות ולא לנהל הליך של שמיעת ראיות ובכך חוסך הוא את זמנם של ב"כ הצדדים ואף של ביהמ"ש, הרי שדברים אלה ילקחו בחשבון לקולא. עוד אוסיף ואומר, כאשר מתווסף במניין השיקולים חלוף הזמן מאז בוצעה העבירה בשנת 2000 ומיום חשיפתה ועד הגשת כתב האישום, 5 שנים נוספות, הרי שיש גם בכך כדי להביא את ביהמ"ש לכבד את הסדר הטיעון.

לא נסתרה מעיני עובדת מחלתו הקשה של מר פורר במהלך השנים וכי, ברוך השם, שב לאיתנו, ואולם אין בית המשפט, שהינו בשר ודם, יכול לשקול עניין זה, כאילו נענש מר פורר כבר בידי שמיים ואל לו להעתר כלל לבקשה של קביעת קלון.

16. בשים לב לכל האמור מעלה, אני מאמץ את הסדר הטיעון וגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות שיבוצע בכפר הירוק בו ילווה תלמידים ממשפחות מצוקה ויסייע במתן שיעורי עזר במרכז הלמידה ובעבודות משרד.

ב. מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור על עבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 75,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד 30.6.09.

סוגיית הקלון

17. באשר לסוגיית הקלון שבעבירה, הרי שיש לבחון תחילה את התשתית הנורמטיבית ולאחריה, בהתאם לפסיקת בתי המשפט לערכאותיהם השונות, את נסיבות המקרה.

18. סעיף 20 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם) תשל"ה – 1975 קובע בסעיף 20(א) לאמור:

"גזר בית המשפט את דינו של ראש רשות בשל עבירה פלילית, בין אם העבירה נעברה או ההרשעה היתה בזמן שכיהן כראש רשות ובין אם לפני שהחל לכהן כראש רשות, יקבע בית משפט בגזר הדין אם יש בעבירה שעבר משום קלון; החלטת בית המשפט לענין הקלון ניתנת לערעור כאילו היתה חלק מגזר הדין."

בהתאם להוראות הסעיף משהורשע ראש הרשות בעבירה פלילית וקבע בית המשפט כי יש בעבירה משום קלון, הרי שעל בית המשפט להעביר את ראש הרשות מכהונתו. מהותה של קביעת הקלון, כפי שנקבעה בפסיקה, הינה שמירה על האינטרס הציבורי. כדבריו של

הנשיא בדימוס ברק בבג"צ 6163/92, אייזנברג נ' שר הבינוי והשיכון פד"י מ"ז (2), עמ' 226 בפרשה הידועה כמינויו של יוסף גנוסר ז"ל כמנכ"ל משרד הבינוי והשיכון :

"אמון הציבור ברשויות השלטון הוא מנכסיה החשובים של הרשות השלטונית והמדינה. כאשר הציבור מאבד את אמונו ברשויות השלטון, הוא מאבד את אמונו באמנה החברתית המשמשת בסיס לחיים משותפים."

כב' השופט זמיר גם הוא בעש"מ 4411/99 בפרשת אשר אלקלעי (פד"י נ"ג (5) עמ' 302) קבע כי:

"הציבור זכאי לכך שעובדי המדינה שפועלים מטעמו ולמענו יהיו אנשים אמינים והגונים. אמון הציבור בשירות המדינה ושיתוף הפעולה בין הציבור לבין השירות, תלויים בכך."

19. יש לאבחן בין ענישה שהיא במישור הפלילי מחד ובין קביעת הקלון שהינה במישור המוסרי-אתי מאידך ומטרתה טובת הציבור וקביעת נורמות המחייבות נבחרי ציבור, בין אם ברשות המקומית ובין אם כעובדי מדינה וקברניטיה. לענין זה אני מפנה לדבריו של כב' השופט חיים כהן (כתוארו דאז) בבג"צ 436/66 בעמ' 564:

"הקלון האמור כאן הוא פגם מוסרי המעיד על בעליו שאין הוא ראוי לבוא בקהל ישרים, וממילא אין הוא ראוי לשאת באחריות ציבורית להחלטות ולמעשים אשר ענייני הכלל ושלומו הציבור תלויים בהם ... 'קלון' זה צריך אמנם שיהא דבק באדם בגלל חטאו גם לאחר המעשה והעונש כמו שכתוב 'נגע וקלון ימצא וחרפתו לא תימחה' (משלי פרק ו' פסוק ל"ג)".

אוסוף ואומר, כי בבג"צ 178/81 חאלד מחמד עבדל ג'אפר נ' וג'יה עבדל רחמן עודא, פד"י ל"ו (1) בעמ' 51-50 נכתב בהקשר למדרג העונשי, כי לא זהה עונשו של עובד ציבור המשתמש ומנצל את מעמדו להפקת רווחים בלתי כשרים לטובתו שלו או לטובת מקורביו, לבין עונשו של עובד ציבור שכל מעשיו מקורם ברצון לקדם אינטרס אחר, כי אמנם קיים שוני מהותי ביניהם, אך גם השני אשר ברצונו לקדם אינטרס ציבורי בדרכים אסורות פוגם הוא באמון הציבור. בענין זה כתב כב' השופט דב לוין כי מסכים הוא לדברים שנאמרו בהכרעת דין בדיון משמעותי במוסדות השיפוט של לשכת עורכי הדין כי:

"יתכן קו מחשבה לפיו קלון מחייב מעשה שיש בו משום פגם מוסרי, רוצה לומר, דבר המנוגד לכללי המוסר האנושי. מעשה בלתי מוסרי – בקו מחשבה כזה – איננו בהתנהגות בלתי מנומסת או אף גסה אלא רק בקנה מידה שאינו מתיישב עם מוסר ציבורי כגון מעשים של מעילה באמון, הונאה, סחיטה, עושק וכיוצא"ב."

20. המחוקק לא קבע הגדרות באשר לעבירה שיש עימה קלון ואולם הפסיקה קבעה שלוש דרגות של חומרה. האחת – עבירות שמטבע בריאתן יש עימן קלון, אך יכול שהנסיבות המיוחדות בהן נעברות העבירות ישללו את פגם הקלון. השניה – עבירות שמטבע בריאתן

אין עימן קלון ושום נסיבות בעולם לא יהפכו עבירות אלה לעבירות שיש בהן קלון, כגון העבירות שבגינן נושאים באחריות מוחלטת, אף ללא כוונה פלילית. שלישית – עבירות גבוליות שאין עימן קלון, אך יש שבנסיבות מיוחדות יהא בהן משום קלון. דברים אלה, מן הראוי, לפרשם לאור העבירה בה הורשע הנאשם שהינה הפרת אמונים ולאור הנסיבות שעמדו ביסודה של העבירה.

21. **בדיון נוסף 1397/03 בפרשת שבס, בהתייחס לעבירה של הפרת אמונים, נאמר ע"י השופט חשין כדלקמן:**

"אני מסכים כי לעת החלת העבירה של הפרת אמונים על מערכת עובדות נתונה, שומה עלינו להיות זהירים בדרכנו. העבירה של הפרת אמונים ייעודה הוא, בראש ובראשונה, להגן על טוהר המידות ועל תקינות פעילותו של המינהל הציבורי, והיא בבחינת חוק מיוחד – מעין *lex specialis* – לשירות הציבורי (על היותה של העבירה מעין *lex specialis* לשירות הציבורי, נלמד גם מן הסיפא להגדרה, שלפיה תקום ותהיה העבירה של הפרת אמונים גם אם המעשה של עובד הציבור לא היה מקים עבירה לו נעשה כנגד יחיד). מתוך שעובדי הציבור מחזיקים בכוחות וסמכויות שאין למי שאינם עובדי הציבור, מטיל החוק עליהם חובות – יתר, ומטרתה ותכליתה של העבירה היא לשמור על המינהל הציבורי מפני פריצות גדר של עובדי הציבור. רעה חולה היא – נתקלים אנו בה בחיי היומיום – שיש עובדי ציבור – לא כולם, לא תמיד – נוהגים בכוחות ובסמכויות שניתנו בידיהם לא כפי שראוי היה כי ינהגו – כשלוחים, כשומרים, כנאמנים, כמשרתי-הציבור, אלא כבעלים שקנו זכות ל"שרירות בעלים". ויש שלמרות ניגוד האינטרסים הברור שהם מצויים בו, אין עובדי הציבור מהססים לפעול ולהפעיל את שיקול דעתם לטובתם – שלהם או לטובת מקורביהם. תופעות רעות וקשות אלו פוגעות אנושות במינהל הציבורי ובהן מבקשת העבירה של הפרת אמונים ללחום – להזהיר מראש ולענוש לאחר מעשה".

22. **עבירת הפרת אמונים הינה מסוג העבירות שמטבע בריאתן יש עימן קלון, אלא שעל בית המשפט לבחון האם בנסיבות המיוחדות בהן נעברה העבירה יש כדי לאיין את הקלון. לצורך כך, יבחן בית המשפט את הקשר העבירה ותוצאותיה, שהרי פסילתו של ראש רשות לאחר שנבחר בשלישית, לא רק שיש בה משום פגיעה בזכות לבחור ולהיבחר, אלא שיש בה פגיעה בזכות תושבי רחובות שבחרו במועמד הראוי מבחינתם בהליך דמוקרטי לכהונה הנדונה. יכול וחלקם סבורים כי ראוי להם להיות מיוצג ע"י מי שאינו מופת להליכות נאות ויכול ואותו אינטרס ציבורי המבקש למנוע ככל שניתן פגיעה בזכויות נבחרים ובחורים דורש הגינות ויושר בהתנהלות ראש הרשות המקומית. לטעמי, פגיעה במינהל התקין בחתימת חוזים מהסוג שבנדון חמורה היא עשרת מונים מהפגיעה בזכות לבחור ולהיבחר. לא זו בלבד, אלא שכאשר עסקינן בעבירה המבוצעת ע"י מי שנושא**

במשרה הרמה ביותר ברשות המקומית ועליו לשמש כאורים וכתומים להתנהלות התקינה, אי הדבקות אות הקלון על מעשיו עלולה להעביר מסר שלילי לא רק לכלל עובדי הרשויות המקומיות אלא אף לאזרח הפשוט. אוסיף ואומר, כי חתימת חוזים פיקטיבית וגרימת נזק כספי לקופת העירייה הינה מעילה באמון של ראש הרשות בציבור הנבחרים. לטעמי, גם מי שבחר במר פורר לרשות העירייה לא על דעת זו נתכוון לבחור בו וזוהי הפרת האמונים האמיתית.

23. ומן הכלל אל הפרט.

המושג קלון כפי שכתבתי מעלה, שאוב הוא מתחום המוסר וישומו בתחום החיים הציבוריים חייב להתבסס על אמות מידה משפטיות. ככל שהמעשה שנעשה חמור יותר ופוגע בציבור, הרי שהקלון זועק יותר. כאן, לענייננו, נגרם נזק לקופה הציבורית בסכום של כ- 75,000 ₪, אותם "דמי תיווך" אשר שולמו לחברת הלר ולא היו צריכים להיות משולמים אילו נחתמו החוזים האמיתיים עם הקבלן המבצע. כל העסקתו של אותו קבלן ומסירת עבודות נעשו בידיעתו של הנאשם, כאשר לא נמצאה הדרך לשלם לו עבור עבודות שביצעה העירייה באמצעותו. לא זו בלבד, אלא שראש העיר היה שותף להחלטה על העברת העבודה לחברה הכלכלית ביודעו כי הנאשם 4, הקבלן, היה פעיל עבורו ונרתם לסייע ולתמוך בו במערכת הבחירות. לפיכך, היה צורך בגזר הדין להרחיב את היריעה ולהתייחס לכלל הנסיבות הקשורות ביחסים שבין הקבלן, הוא הנאשם 4, עם הרשות המקומית ועם ראש הרשות המקומית – הנאשם 1.

במצב של היחסים ששררו בין הקבלן ובין הרשות המקומית לבין הקבלן והנאשם, מן הראוי היה שהנאשם ידיר רגליו מנטילת חלק בהתקשרויות שבין הקבלן ובין הרשות המקומית ובודאי לא יחתום על חוזים כוזבים. חתימה כאמור על חוזים כוזבים יש בה פגיעה משמעותית באמון הציבור ובמינהל התקין, והיא פגיעה קשה מעבר לפגיעה שנעשתה בכספי הציבור.

לענין זה מן הראוי אף להביא את עמדת אחד מגדולי פוסקי ההלכה – הרדב"ז, חלק ו' סימן באלפים עח, כותב:

"העתק תשובה לרמב"ם ז"ל בלשון ערבי ... ויש לדקדק עליו ז"ל ממה שכתב בחיבורו פי"ז מהלכות סנהדרין וזה לשונו ... אבל ראש הישיבה שחטא, מלקין אותו ואינו חוזר לשררתו וגם אינו חוזר להיות כאחד משאר הסנהדרין שמעלים בקודש ולא מורידים, עד כאן לשונו. ויש לומר, שלא כתב הרב בתשובתו, אלא מסנהדרין גדולה ועד חזן הכנסת. אבל ראש ישיבה שהוא במקום משה רבנו והוא הנשיא למעלה מן הסנהדרין אינו חוזר לשררתו.

אהרן ד. גולדס 54678313

אהרן ד. גולדס 54678313

ונראה לי, שהטעם הוא, מפני שכל חטאות הנשיא חשבינן להו כאילו עבר בפרהסיה,

ואי כך חילול השם טובא ולפיכך אין מחזירים אותו לשררתו."

דברים אלה מלמדים כי ככל שמשרתו של האדם בכירה יותר ומעמדו רם ומצוי הוא ברום

הפירמידה, הרי ששורת הדין אינה מאפשרת לו לשוב ולכהן בתפקיד אותו נשא קודם

שחטא.

24. התוצאה הינה אפוא, כי אני קובע כי דבק קלון במעשהו של הנאשם.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' ניסן תשס"ט, 31 מרץ 2009, במעמד הצדדים.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה